

اخبار و گزارش های کارگری 12 شهریورماه 1405

- تجمع اعتراضی پزشکان خانواده شهری استان فارس نسبت به عدم پرداخت ماه ها مطالبات از طرف بیمه های تامین اجتماعی و سلامت و اجرای نسخه 03 پزشک خانواده شهری مقابل دانشگاه علوم پزشکی شیراز
- اعتراض جمعی از اعضای پروژه مسکن کارکنان ارتش در پردیس کرمانشاه نسبت به بلاتکلیفی 17 ساله با تجمع و برپایی چادر در محل تعاونی لشکر 81 زرهی ارتش
- تجمع اعتراضی جمعی از مال باختگان امیران خودرو نسبت به بلاتکلیفی مقابل دادگستری کل گیلان
- بیانیه کانون نویسندگان ایران: اعدام؛ چهره ی عریان سرکوب
- تداوم بازداشت و بی خبری از دستکم ۱۶ دانشجو از دی ماه تاکنون
- تماس مسعود فرهیخته پس از نزدیک به هفتاد روز از سلول انفرادی در حضور افسر نگهبان
- اعتصاب 48 ساعته کارگران بنادر آلمان برای افزایش دستمزد
- اعتصاب بیش از 2200 پرستار و کارکنان درمان 4 بیمارستان آمریکا در اعتراض به شرایط سخت کاری و کمبود نیروی کار
- راهپیمایی و تجمع صدها پرستار و ماما در نایروبی کنیا همزمان با سی و هفتمین روز اعتصاب برای اجرای توافق جمعی
- جان باختن یک کارگر جوان کارخانه شیر پگاه گیلان بر اثر تصادف
- جان باختن بهورز خانه بهداشت کلانی کازرون بر اثر تصادف

*تجمع اعتراضی پزشکان خانواده شهری استان فارس نسبت به عدم پرداخت ماه ها مطالبات از طرف بیمه های تامین اجتماعی و سلامت و اجرای نسخه 03 پزشک خانواده شهری مقابل دانشگاه علوم پزشکی شیراز

روز پنج شنبه 12 شهریور، پزشکان خانواده شهری استان فارس برای اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه و 8 ماه مطالبات بترتیب از طرف بیمه تامین اجتماعی و سلامت و اجرای نسخه 03 پزشک خانواده شهری بدون روشن کردن منابع پایدار و مشخص نبودن مکانیسم پرداخت، دست به تجمع مقابل دانشگاه علوم پزشکی شیراز زدند.

***اعتراض جمعی از اعضای پروژه مسکن کارکنان ارتش در پردیس کرمانشاه نسبت به
بلا تکلیفی 17 ساله با تجمع و برپایی چادر در محل تعاونی لشکر 81 زرهی ارتش**

فیلم و گزارش منتشره در شبکه های اجتماعی، از اعتراض روز چهارشنبه 11 شهریور، جمعی از
اعضای پروژه مسکن کارکنان ارتش در پردیس کرمانشاه نسبت به بلا تکلیفی 17 ساله مبنی بر تحویل
واحدهای مسکونی خود با تجمع و برپایی چادر در محل تعاونی لشکر 81 زرهی ارتش، خبر می دهند.

***تجمع اعتراضی جمعی از مال باختگان امیران خودروسبت به بلا تکلیفی مقابل دادگستری کل گیلان**
روز چهارشنبه 11 مرداد، بیش از 100 نفر از مال باختگان امیران خودرو برای اعتراض به
بلا تکلیفی مقابل دادگستری کل گیلان در رشت تجمع کردند و خواستار تسریع در روند رسیدگی و
تعیین تکلیف اموال خود شدند.

بر اساس گزارش یک منبع خبری محلی، شمار شاکیان این پرونده در هفته‌های اخیر افزایش یافته و تعداد مال باختگان به بیش از 300 نفر رسیده است. متهم اصلی پرونده «امیر ب.» با گذشت بیش از 40 روز از بازداشت همچنان در زندان لاکان به سر می‌برد و تاکنون موفق به تأمین وثیقه 500 میلیارد ریالی نشده است.

در برخی گزارش‌ها به نسبت خانوادگی «امیر ب.» با یکی از قضات باسابقه گیلان اشاره شده است. با این حال این موضوع ارتباطی با ماهیت اتهامات پرونده ندارد و مقام‌های قضایی استان تأکید کرده‌اند روند رسیدگی بر اساس مستندات و ادله موجود و بدون تأثیرپذیری از ملاحظات جانبی انجام می‌شود.

***بیانیه کانون نویسندگان ایران: اعدام؛ چهره‌ی عریان سرکوب**

کانون نویسندگان ایران در بیانیه‌ای با عنوان «اعدام؛ چهره‌ی عریان سرکوب» که ۱۲ شهریور ۱۴۰۵ صادر شده، اعدام را ابزاری برای ارباب و حذف مخالفان توسط حکومت‌های مستبد معرفی کرد. این سازمان فرایند صدور احکام مرگ را مبتنی بر نقض حقوق متهمان، اعتراف‌های تحت فشار و محرومیت از دسترسی عادلانه به وکیل دانست. بیانیه ضمن اشاره به گسترش پرونده‌های امنیتی و احکام اعدام در پی اعتراضات دی‌ماه، تأکید کرد که هیچ جرم یا شرایطی مشروعیت‌بخش برای سلب حق حیات انسان نیست و اجرای این احکام را به شدت محکوم می‌نماید.

اعدام؛ چهره‌ی عریان سرکوب

اعدام، چهره‌ای عریان از سرکوب است که قدرت‌های مستبد پس از گرفتن آزادی، کرامت و اختیار انسان، به آن متوسل می‌شوند. هنگامی که حکومتی چوبه‌ی دار را در اختیار می‌گیرد، جنایت به ابزار حذف، ارباب و خاموش کردن انسان‌ها تبدیل می‌شود.

این روش سرکوب در ساختار قضایی حاکمیت، در امتداد فرایندی است که از ابتدا با نقض گسترده‌ی حقوق متهم همراه است. حکم اعدام بر پایه‌ی «علم قاضی» و اعترافاتی صادر می‌شوند که در صحت و چگونگی اخذ آن‌ها تردید جدی وجود دارد. عدم دسترسی آزادانه‌ی متهم به وکیل، بازداشت‌های طولانی‌مدت و بی‌خبری خانواده، اعترافاتی که تحت فشارهای جسمی و روانی گرفته می‌شوند، «حبس‌های بی‌تصمیم» که متهمان برای رهایی از شرایط فرساینده، هر آن‌چه را خواسته می‌شود به زبان آورند، تنها بخشی از این موارد است. اعترافاتی که نه‌تنها در شرایط غیرعادی و تحت فشار گرفته شده، بلکه در بسیاری موارد با اظهارات صریح متهم درباره‌ی بی‌گناهی خود در تعارض است. مجموعه‌ی این فرایند، به صدور احکامی منجر می‌شود که سرکوب را تا پای جان انسان پیش می‌برند و هولناک‌تر آن که اجرای حکم اعدام در ملاعام، به عنوان قدرت‌نمایی و ایجاد وحشت در جامعه به نمایش درمی‌آید. در چنین ساختاری، هر صدای مخالف و هر اعتراضی می‌تواند با این چرخه‌ی سرکوب مواجه شود؛ چرخه‌ای از بازداشت و بازجویی و پرونده‌سازی تا صدور احکام سنگین و در نهایت اعدام.

اعتراضات دی‌ماه نیز از این شیوه مستثنا نیست. این اعتراضات در شرایطی شکل گرفت که خشم و نارضایتی عمومی از فقر، فشار معیشتی و وضعیت نابسامان زندگی به اوج خود رسیده بود، اما همچون همیشه، با سرکوب گسترده و این‌بار بی‌سابقه پاسخ گرفت. پس از آن، دامنه‌ی بازداشت‌ها و پرونده‌های امنیتی گسترده‌تر و صدور و اجرای احکام اعدام به روندی مستمر بدل شده است؛ رویه‌ای که سایه‌ی جنگ نیز بهانه‌ی تازه‌ای برای تشدید و گسترش دامنه‌ی آن است.

این سازوکار، ادامه‌ی همان سیاستی است که جمهوری اسلامی از نخستین سال‌های استقرار خود در برابر مخالفان و منتقدان در پیش گرفته است. حکومتی که همواره اعتراض را جرم، مخالفت را تهدید امنیتی و نارضایتی را دشمن می‌نامد، از اعدام نه تنها به عنوان «مجازات»، بلکه برای ایجاد رعب و وحشت در جامعه استفاده می‌کند.

تداوم این روند، بار دیگر ضرورت ایستادن در برابر اعدام و مخالفت صریح و بی‌قیدوشرط با آن به‌عنوان ابزاری برای سلب حیات و سرکوب را پیش روی ما قرار می‌دهد. مخالفت با اعدام، به معنای تفکیک انسان‌ها بر اساس نوع اتهام نیست. هیچ جرمی، هیچ اتهامی و هیچ شرایطی نمی‌تواند گرفتن جان انسان را به اقدامی مشروع تبدیل کند و آن را «مجازات» بنامد.

کانون نویسندگان ایران که سال‌ها زیر فشار و سرکوب حاکمیت، دفاع از آزادی بیان بی‌هیچ حصر و استثنا را سرلوحه‌ی خود قرار داده است، صدور و اجرای احکام مرگ را به‌شدت محکوم می‌کند. حق حیات، امتیاز حکومت‌ها نیست و هیچ انسانی را نمی‌توان به نام قانون از این حق محروم کرد.

کانون نویسندگان ایران

۱۲ شهریور ۱۴۰۵

*تداوم بازداشت و بی‌خبری از دست‌کم ۱۶ دانشجوی از دی‌ماه تاکنون

از اعتراضات دی‌ماه تاکنون، سرکوب جمهوری اسلامی علیه دانشجویان تشدید شد. از دی‌ماه تاکنون تعداد زیادی از دانشجویان بازداشت شدند و بعضاً با احکام سنگینی روبه‌رو هستند.

با توجه به سرکوب شدید و تصور اشتباه موجود مبنی بر سبک‌شدن پرونده در صورت رسانه‌ای نشدن نام فرد بازداشتی، اطلاعات بسیاری از دانشجویان بازداشتی وجود ندارد و در سکوت خبری تحت سرکوب جمهوری اسلامی قرار دارند.

با این حال، تاکنون از بین افرادی که نام آن‌ها رسانه‌ای شده است، همچنان خبر آزادی دست‌کم ۱۶ نفر از آن‌ها منتشر نشده است.

در ادامه فهرستی از اسامی دانشجویانی که از دی‌ماه بازداشت شده‌اند و تاکنون اطلاعی از وضعیت و آزادی آن‌ها رسانه‌ای نشده، آورده شده است:

مصطفی محمدحسن، دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف
(<https://t.me/anjmotahed/9039>)

مجید جمشیدزاده، دانشجوی رشته طراحی صنعتی دانشگاه علم و صنعت
(<https://t.me/anjmotahed/8674>)

وحید رستمی، دانشجوی رشته آمار دانشگاه تهران (<https://t.me/anjmotahed/9081>)

امیرحسین رضایی، دانشجوی علوم سیاسی دانشگاه تهران (<https://t.me/anjmotahed/9083>)

امیرحسین شیخ‌محمدی، دانشجوی دامپزشکی دانشگاه آزاد واحد کرج
(<https://t.me/anjmotahed/9150>)

عرفان خادم، دانشجوی مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف
(<https://t.me/anjmotahed/9090>)

امیرحسین باقری علویجه، دانشجوی ارشد روانشناسی دانشگاه اراک
(<https://t.me/anjmotahed/9162>)

محمدجواد محمدزاده، دانشجوی رشته کامپیوتر و ساکن لاهیجان
(<https://t.me/anjmotahed/9199>)

مهشاد کشانی، دانشجوی رشته گرافیک دانشگاه سوره (<https://t.me/anjmotahed/9198>)

ایلپا بخشایی، دانشجوی رشته تربیت بدنی دانشگاه آزاد یزد
(<https://t.me/anjmotahed/9185>)

میلاد مروتی، دانشجوی رشته حقوق دانشگاه آزاد مهاباد (<https://t.me/anjmotahed/9182>)

ابوالفضل چمنی، دانشجوی رشته ریاضی محض دانشگاه تهران
(<https://t.me/anjmotahed/9119>)

امین هادوی، دانشجوی انصرافی رشته آمار دانشگاه تهران
(<https://t.me/anjmotahed/9244>)

امیرحسین بدافی، دانشجوی رشته مهندسی برق دانشگاه تبریز
(<https://t.me/anjmotahed/9248>)

عرفان عربی، دانشجوی رشته مهندسی کامپیوتر دانشگاه آزاد بیرجند
(<https://t.me/anjmotahed/8605>)

مریم جوادی، دانشجوی روزنامه‌نگاری در اصفهان (<https://t.me/anjmotahed/9251>)

در صورتی که دانشجویی در زندان به سر می‌برد و نام ایشان در لیست بالا موجود نیست، لطفاً به ما (کانال دانشجویان متحد) پیام دهید. اجازه ندهید سکوت خبری وضعیت دانشجویان را بدتر کند.

***تماس مسعود فرهیخته پس از نزدیک به هفتاد روز از سلول انفرادی در حضور افسر نگهبان**

#مسعود فرهیخته معلم زندانی محبوس در زندان مرکزی کرج که از هفت تیر برای هفتمین بار به سلول انفرادی منتقل شده است روز چهارشنبه ۱۱ شهریور طی تماسی با خانواده در حضور افسر نگهبان گفته است که همراه **#زرتشت احمدی** راغب در یک اتاق بدون هیچ امکاناتی نگهداری می‌شود و در پنجاه روز اول انفرادی حتی یک ثانیه هواخوری نداشته است. او در این تماس کوتاه گفته که از حقوق اولیه یک زندانی برخوردار نیست و حتی با یک اسیر جنگی هم اینطور برخورد نمی‌شود.

مسعود فرهیخته با تاکید بر اینکه همچنان محکم و استوار ایستاده‌ایم و این محرومیت‌ها کمترین خللی در اراده و ایمان مسیر مبارزه ندارد، گفته است هنوز هم مدافع حقوق بشر و حق شهروندی هستیم و معترض نسبت به معیشت و مشکلات مردم.

مسعود فرهیخته در این تماس گفته است که من و زرتشت کنار هم هستیم و هر کاری می‌کنیم، با هم هستیم و هر دو کنار هم مدافع حقوق بشر، حق شهروندی برای عدالت و آزادی هستیم.

منبع: کانال فرهنگیان البرز

***اعتصاب 48 ساعته کارگران بنادر آلمان برای افزایش دستمزد**

از چهارشنبه شب (2 سپتامبر)، کارگران بنادر هامبورگ، برمن، برمرهافن، ویلهلمسهافن، امدن و براکه آلمان دست به اعتصاب هشداردهنده 48 ساعته زدند. این اعتصاب روز پنج‌شنبه 3 سپتامبر ادامه یافت و فعالیت بخش‌هایی از بنادر مهم شمال آلمان را مختل کرد.

اتحادیه خدمات عمومی ver.di اعلام کرده است که حدود 11 هزار کارگر در این اعتراض دستمزدی درگیر هستند. کارگران در بیش از یک دوجین شرکت بندری، از جمله پایانه‌های کانتینری Altenwerder، Burchardkai و Tollerort در هامبورگ و همچنین پایانه Eurogate، به اعتصاب فراخوانده شده‌اند.

اعتراض پس از آن تشدید شد که بیش از 6 هزار کارگر در یک نظرسنجی اتحادیه‌ای، پیشنهاد کارفرمایان را با اکثریت قاطع رد کردند. کارفرمایان افزایش 5 ویک دهم درصدی دستمزد از اول اوت 2026 با قرارداد 18 ماهه و حداقل یک و بیست دهم یورو افزایش دستمزد ساعتی را پیشنهاد کرده‌اند.

در مقابل، اتحادیه ver.di خواستار 8 و دو دهم درصد افزایش دستمزد ساعتی، با حداقل 2 و نیم یورو افزایش برای هر ساعت، و قرارداد یک‌ساله است. اتحادیه همچنین خواستار بازگشت فوری کارفرمایان به میز مذاکره شده است.

اعتصاب موجب کند شدن و در برخی بخش‌ها توقف جابه‌جایی کالا شده است و انتظار می‌رود در جریان آن، امکان پذیرش و تخلیه شمار زیادی از کشتی‌های بزرگ در بندر هامبورگ محدود شود.

در مقابل، انجمن مرکزی شرکت‌های بنادر دریایی آلمان (ZDS) از اعتصاب انتقاد کرده و مدعی شده است که شرکت‌های بندری از نظر اقتصادی توان پرداخت پیشنهادی فراتر از پیشنهاد کنونی را ندارند.

این دومین اعتصاب هشداردهنده کارگران بنادر آلمان در این دور از مذاکرات است؛ آنان پیش‌تر نیز در 18 اوت به مدت 24 ساعت دست از کار کشیده بودند.

***اعتصاب بیش از 2200 پرستار و کارکنان درمان 4 بیمارستان آمریکا در اعتراض به شرایط سخت کاری و کمبود نیروی کار**

روز پنجشنبه 3 سپتامبر، بیش از 2200 پرستار و کارکنان درمان 4 بیمارستان متعلق به شرکت Prime Healthcare در ایالت‌های کالیفرنیا، نوادا و ایلینوی آمریکا، دست به اعتصاب یکروزه زدند.

این اعتصاب در بیمارستان‌های West Anaheim Medical Center در آناهیم و Shasta Regional Medical Center در ردینگ در کالیفرنیا، Saint Mary's Regional Medical Center در رینو در نوادا و Saint Mary of Nazareth Hospital در شیکاگو در ایلینوی برگزار شد.

کارکنان اعتصاب‌کننده خواستار افزایش شمار پرستاران و کارکنان درمانی، تأمین نیروی کافی متناسب با تعداد بیماران، بهبود شرایط کاری و انعقاد قراردادهای جدید هستند. پرستاران می‌گویند کمبود نیرو و فشار کاری، توانایی آنان برای ارائه مراقبت ایمن به بیماران را کاهش داده است.

پرستاران کالیفرنیا و نوادا می‌گویند از سال گذشته بدون قرارداد جدید کار کرده‌اند و مذاکرات با مدیریت برای رسیدگی به مشکلات مربوط به دستمزد، جذب و حفظ نیروی متخصص و شرایط کاری به نتیجه نرسیده است. پرستاران بیمارستان شیکاگو نیز که در ماه ژوئن به اتحادیه پیوسته‌اند، برای دستیابی به نخستین قرارداد جمعی خود دست به اعتصاب زده‌اند.

در شیکاگو، بیش از 400 پرستار بیمارستان Saint Mary of Nazareth از ساعت 7 صبح دست از کار کشیدند. همزمان، پرستاران بیمارستان Olympia Fields در همین منطقه نیز در اعتراض به تعلیق شش پرستار و آنچه اتحادیه برخورد تلافی‌جویانه مدیریت با کارکنانی می‌داند که درباره وضعیت بیماران و فعالیت اتحادیه‌ای اعتراض کرده‌اند، تجمع کردند.

یکی دیگر از محورهای اعتراض، امنیت شغلی و حق کارکنان برای اعتراض به وضعیت مراقبت از بیماران بدون ترس از برخورد مدیریت است. اتحادیه National Nurses United می‌گوید چندین پرستار در بیمارستان‌های Prime به دلیل فعالیت‌های اتحادیه‌ای و دفاع از بیماران با اخراج یا تعلیق روبه‌رو شده‌اند؛ این ادعا از سوی شرکت محل مناقشه است.

Prime Healthcare اعلام کرده است که به حق قانونی کارکنان برای اعتصاب احترام می‌گذارد و مدعی است مذاکرات با اتحادیه‌ها با حسن نیت ادامه داشته است. این شرکت همچنین گفته برای جلوگیری از اختلال در ارائه خدمات درمانی، تمهیدات لازم را در بیمارستان‌ها فراهم کرده است.

در همین حال، شرکت Prime در اول سپتامبر اعلام کرده بود که خدمات زایمان را در سه بیمارستان ایلینوی متوقف و این خدمات را در دو بیمارستان دیگر متمرکز خواهد کرد؛ تصمیمی که به نگرانی‌های کارکنان درباره آینده اشتغال و کیفیت خدمات درمانی افزوده است.

این اعتصاب بخشی از مبارزه گسترده‌تر کارکنان درمانی آمریکا برای کاهش فشار کاری، تأمین نیروی کافی، امنیت شغلی و حق مشارکت در تصمیم‌گیری درباره شرایط ارائه خدمات درمانی است.

***راهپیمایی و تجمع صدها پرستار و ماما در نایروبی کنیا همزمان با سی‌وهفتمین روز اعتصاب برای اجرای توافق جمعی**

روز پنج‌شنبه 3 سپتامبر همزمان با سی‌وهفتمین روز اعتصاب، صدها پرستار و ماما در کنیا در خیابان‌های نایروبی دست به تظاهرات زدند و خواستار اجرای توافق جمعی سال 2017 و رسیدگی به مطالبات دستمزدی و شغلی خود شدند.

تظاهرکنندگان به رهبری اتحادیه ملی پرستاران و ماماها کنیا (KNUNM) از محل تجمع در گرین پارک به سمت دفتر کمیسیون حقوق و دستمزد (SRC) راهپیمایی کردند. شماری از معترضان پلاکاردهایی با شعارهایی از جمله «توافق سال 2017 را اجرا کنید» و «توافق جمعی نباشد، کار هم نیست» در دست داشتند.

این اعتراض در شرایطی برگزار شد که مذاکرات میان اتحادیه پرستاران و شورای فرمانداران کنیا (CoG) بر سر اجرای توافقی‌های کاری و مطالبات کارکنان به بن‌بست رسیده است. اتحادیه اعلام کرده است که اعتصاب تا زمانی که SRC نامه عدم مخالفت خود را با توافق جمعی سال 2017 صادر نکند، ادامه خواهد یافت.

اتحادیه پیش‌تر اعلام کرده بود که قصد دارد حدود 9400 پرستار و ماما از هر 47 شهرستان کنیا را برای یک راهپیمایی بزرگ در نایروبی بسیج کند. هدف از این اقدام افزایش فشار بر SRC و شورای فرمانداران برای رسیدگی به مطالبات کارکنان بخش بهداشت اعلام شده بود.

اعتصاب سراسری پرستاران از اواخر ژوئیه آغاز شده و ادامه آن موجب اختلال گسترده در خدمات بهداشت عمومی شده است. انجمن ملی پرستاران کنیا نیز درباره پیامدهای ادامه اعتصاب بر خدمات درمانی و بیماران هشدار داده و خواستار حل فوری اختلاف میان دولت و اتحادیه شده است.

همزمان، در برخی شهرستان‌ها تلاش‌هایی برای پایان دادن به اعتصاب در سطح محلی صورت گرفته است. برای نمونه، پرستاران شهرستان ترانس‌نزوییا پس از 42 روز اعتصاب و با امضای توافق بازگشت به کار با مقام‌های شهرستان، فعالیت خود را از سر گرفتند؛ اما اعتصاب سراسری پرستاران و ماماها همچنان ادامه دارد.

در جریان تظاهرات روز پنج‌شنبه، پرستاران تأکید کردند که اجرای توافق سال 2017 و تأمین حقوق و شرایط کاری مورد توافق، پیش‌شرط بازگشت آنان به کار است.

***جان باختن یک کارگر جوان کارخانه شیر پگاه گیلان بر اثر تصادف**

یک کارگر 28 ساله کارخانه شیر پگاه گیلان واقع در شهر صنعتی رشت، اهل روستای جیر سر ویشکا حین تردد با موتورسیکلت در مسیر محل کار و زندگی بر اثر برخورد یک خودرو با وی جان خود را از دست داد.

***جان باختن بهورز خانه بهداشت کلانی کازرون بر اثر تصادف**

روز چهارشنبه 11 شهریور، یک بهورز خانه بهداشت کلانی کازرون، استان فارس، بنام علی ابراهیمی بر اثر تصادف جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com